

Universitätsbibliothek Paderborn

Cornelii Iansenii Episcopi Iprensis Avgvstinvs

In Qvo Genuina sententia S. Avgvstini de humanæ naturæ stantis, lapsæ,
puræ statu & viribus eruitur & explicatur

Jansenius, Cornelius

Lovanii, 1640

Cap. 1. Quid de illis & quibusvis etiam aeternae damnationis malis
innocentiae irrogandis sentiant quidam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13673

EPISCOPI IPRENSIS

DE STATV

PURÆ NATVRÆ

LIBER TERTIVS.

Transitus ad miseras corporis.

CAPVT PRIMVM.

Quid de illis, & quibusvis etiam æternæ damnationis malis innocentia irrogandis sentiant quidam.

PPVGNAVIMVS hastenus pura naturæ statum ex affectibus solius animæ: nunc videndum, quid adversus eum etiam ipsius corporis conditio suffudit. Nec enim sine ratione licet videri posset, tot tantæque mortalitatis nostra calamitates, quibus à primis fletibus nascentium usque ad extremos gemitus morientium vita nostra conteritur, ipsaque mors malorum omnium terribilissimum, nescio quid divinæ bonitati vel iustitia contrariorum continere, ut ea non posset innocentia creature sua sine merito præcedentis iniquitatis infligere. Nam quamyis ista malæ creaturæ non malem, quemadmodum aliqua ex præcedentibus, sed miseram dumtaxat faciant; nec eam Deus ilorum irrogatione ad peccandum quoquo modo incitere censeatur, non tamen idcirco in hujusmodi malis infligendis, Deo quilibet circa suam licere creaturam credi fas est. Sunt enim & alia Dei attributa, quam solius bonitatis, adversus quæ siquid libera sua voluntate tentaverit, non minus à sua veritate, hoc est à semetipso excedere videatur. Nec enim minus vi iustum est esse propriæ quam alienæ perversitas auctorem. Quapropter juxta sanctissimi Doctoris profundissimique principia diligenter exquirendum est, utrum Deus sine trahicione iustitiae bonitatisque sua, tam horrida malæ, quorum locupletissimum est in qualibet naturæ sive puræ sive lapsæ statu mortalitas ista semiæ arium, innocentia creature rationali possit irrogare. Et quia non insimum istarum misericordiarum locum tenemus etiam ista ignorantia & libido de quibus jam antea disternimus, de illis hac quoque quæstio, non quatenus malum, sed quatenus misera faciunt, in eligi debet. Cujus operæ si veritas deprehendi certa posset, tanto majus fuerit pretium, quanto securius totum istum misericordiarum cumulum à Deo Creatore circa culpam creature multi docent posse proticisci. Quod quidem, ut cunque tolerabile videri posset, oculos homi-

num ipsa consuetudine malorum quasi jam misericordiarum fascinante, nisi iisdem principijs nix quidam, divina justitia equitatem atque sinceritatem miris perturbarent modis. Quasi namque cum Atheis, vel cum Ipsius qui cum Deo deßum juravere, de absurditatis & immanatis palma contendenter, ita nullum erit de ita genus ab ullo tyrranno excogitatum fuit, quod non Dicitur in creaturæ suam innocentem exercere posse docerunt.

Nam et nini de illo dicam, quod statuerunt Deum posse non punire peccata, quod facilis in bonam sententiam accipi potest, eo usquequidam progradientur, ut dicant, Absoluta sua potestia effigere posse Deum, ut homo iustus nunquam peccator, nec fratres eterna gloria; & peccator non puniat, & vero supplicio, quin in eo detur eterna beatitudo. Quod verò omnem horrorem superat, addant, adhuc, Deum sine iniustitia posse

bominem voluntate sua eternæ crucifixibus mancipare: posse homini peccatori sine iniustitia quod unicam penitentiam inferre, vel ultra meritum culpam rei etiam sine culpa. Nec hoc latet, Deum quilibet de bonis statuat, iure facie suo, etiam si perdat, damnat, in nihilum rediga. Denique ut coronidem impotens pietati vel eruditio sua, si Deus beatus, iniquiunt, omnes, nullo excepto aut ad eternas dogmatum penas, aut redigeret in nihilum, nullam ei iniuriam facere. Et istud totum, hoc nomine dominata quia Dominum absolutum habet, quia est supremus omnium Dominus; quia est autor vita & mortis, & quid immensus & horribilis de divina iustitia dici posset, fateor, non intelligo. Hoc tamen mihi videtur veraciter posse dici, quod si ista doctrina de Deo vera est, alias ab Aug. & antiquitate cultus est Deus quam isti colunt. Sin falsa, miserabilis errore, ut nihil de eius dicam, populus Christianus per ista sententias portentia deluditur. Quod ne lectori temere dictum videatur perspicua constantemq. Aug. doctrinam de principiis eorum pronunciatis, si Deus a suis conatis nostris, produxit sumus, eo videlicet hujus operis loscepti scopo ut facilius ac liquidius ostendere possit quid de pura naturæ misericordijs statuere debeamus.

CAPVT